

popřípadě o institutu vykazání (viz např. Závazný pokyn policejního prezidenta 166/2009 o provádění vykazání, oznámení č. 1 – částka 1/2010 ŘŘ SPP PP ČR o vydání metodické příručky).

Práce vychází z velmi omezeného rozsahu pramenů a základním podkladem je dotazníkové šetření z podzimu roku 2003, které provedl Bílý kruh bezpečí o.s. na velmi omezeném okruhu respondentů (mimořádně v práci není uveden konkrétní odkaz, kde je možné dohledat výsledky tohoto dotazníkového šetření, či podrobnější informace o něm – vzhledem k tomu je obtížné zhodnotit objektivnost tohoto průzkumu). Výsledkem je značně negativní postoj práce vůči postupu a jednání orgánů činných v trestním řízení. Bohužel autorka, leč je policistkou, se nesnaží o formulování konkrétnějších návrhů a opatření na zlepšení situace. Současně by bylo příhodné uvést i to, že například v rámci Policie ČR jsou vyvíjeny značné snahy o zlepšení situace, čehož si musí být autorka, jako příslušnice cizinecké policie, vědoma (za zmínku by stála například činnost krizových interventů, upravená Závazným pokynem policejního prezidenta č.97 ze dne 1.7.2010 o systému psychologické pomoci obětem trestné činnosti a obětem mimořádných událostí, nebo Dohoda mezi Policií ČR a Bílým kruhem bezpečí, o.s. o poskytování pomoci obětem trestné činnosti, apod.).

Je též nepřípustné, aby jedna celá kapitola práce vycházela pouze z jediného zdroje. Takto zpracovaná kapitola je zákonitě tendenční. Proto je nezbytné, aby autorka při psaní každé z kapitol vycházela alespoň ze tří (lépe z více) zdrojů a ideálně doplnila k věci též svoje postřehy a stanoviska. Takovémuto přístupu ke zpracování problematiky by však musel odpovídat i celkový rozsah literatury, který je v tomto případě zcela nedostačující.

Celkové vyznění práce je tedy z hlediska obsahového dosti nevyvážené a obecné. Obsahová povrchnost lze přisuzovat chybnému uchopení tématu, kdy pro takto široce koncipované téma musí mít autor již nějaké zkušenosti, aby do svého díla při velmi omezeném rozsahu vtěsnal i konkrétní přínos a nejen všeobecná konstatování. Práce vychází z nedostatečného množství materiálů, přičemž fáze vyhledání a studiu příslušných podkladů pro vypracovávání práce byla zjevně věnována naprosto nedostatečná pozornost.

Hodnocení práce z hlediska formálních náležitostí

Již na první pohled zaujme minimální používání citací v předložené práci, což vždy vzbuzuje obavy o dodržování citační etiky. Celkový počet 16-ti citací na 33 stránek skutečného rozsahu práce je nedostačující. Takováto situace by svědčila o vysoké fundovanosti autorky v rozebírané problematice, což však neodráží skutečný stav věcí. V případě bakalářské práce se vždy očekává, že výsledkem činnosti autora/ky bude více, či méně povedený kompilát z děl jiných autorů. To však předpokládá důkladné studium nejrozličnějších pramenů. Pokud bakalářská práce vychází z pouhých 8 zdrojů, přičemž rovná polovina z nich jsou ještě zdroje internetové (potažmo články z odborných časopisů) o relativně malém rozsahu, nelze předpokládat vysokou úroveň takové práce. Smyslem bakalářské práce je zpracovat v zadaném rozsahu pokud možno odborné pojednání na zvolené téma, které bude vycházet z co nejširšího spektra názorů jiných autorů a je na autorovi, jak se s touto mnohostí názorů vypořádá. Častokrát je přínosem určitá nekonformita jednotlivých názorů, z kterých autor/ka vychází, avšak musí se s touto skutečností vhodným způsobem ve své práci i vypořádat. Autorka posuzované práce však zvolila velmi omezený rozsah pramenů a značně jednostranný postoj a téměř úplně opomněla skutečnost, že jako příslušnice Policie ČR by měla uplatnit své praktické zkušenosti.